

Můj první 84. Hronov - den třetí

Neděle, to je den odpočinku, ale jen pro někoho... tanec...hudba...drama

Další ráno v Hronově. V doposud tiché ubytovně (tedy až na celkem dobře slyšitelné pochrupování suseda) sedím a přemýšlím co mi neděle v Hronově dala. Nemusím ani přemýšlet o jiné alternativě. Včerejší ráno bylo krásné a slibovalo horký letní den až v průběhu semináře se začalo mračit, poprchávat, pršet, bouřit, dunět, kapat... Chtěla bych nějak vypovědět, jak byl seminář bezva, ale nejen, že bych asi zněla jako úplný blázen, kdybych básnila nad intelektem, zkušenostmi, nadhledem, znalostmi lektora i kolegů. Seminář mnohem předčil má očekávání a chystám se na příští rok znovu.

Jsem klikař a ačkoli jsem si samozřejmě nevzala deštník, počasí se umoudřilo zrovna ve chvíli, kdy jsem chtěla jít na náměstí, kde jsem si koupila nový krásný duhový parazól a mohla být v klidu součástí přehlídky. Ano, i když jsem jen divák, publikum je totiž velmi důležitou složkou přehlídky. Každé představení je sice jiné, a někdy možná ne podle našich představ, ale publikum je vždy vstřícné a podporuje umělce, kteří bez výjimky ze sebe dávají na jevišti vše.

Včera jsem začala s pohybovým divadlem Liberi in utero s vystoupením Lanugo – Dei Terra (nejsem si jistá, jak dalece název souboru není vlastně názvem představení, ale vycházím z programu JH) a Mladivadlo s představením Jedno slovo z druhé. Hronov nabízí mozaiku různých druhů divadla a to je i důvod proč je to pro mne takovým přínosem. Asi bych dost přemýšlela, zda jít na divadlo tohoto typu, ale teď vím, že podobnou příležitost si už ujít nenechám. Oba soubor předvedli něco, nad čím se divák nejdřív sice pobaví, ale pokud o tom začne přemýšlet (je fajn, že píší až druhý den), tak zjistí, jak dobře to bylo napsané a realizované.

Po odlehčeném začátku jsem měla na programu Kočár do Vídně souboru Triarius z České Třebové. Nejprve se musím přiznat, že je znám, znám se s režisérem představení a tak by se mohlo zdát, že s mým subjektivně objektivním hodnocením, o které se tady snažím to nebude tak jednoznačné. Všimli jste si, že na vlastní býváme kritičtější?... Tak jo. na JH se dostanou i dost netradiční věci a otáčivé hlediště teď už není je v Českém Krumlově. Kolem nás se odehrávala stěžejní část Kachyňova filmu. Pomalu nás vtahovali do ... chtěla jsem napsat do děje, ale myslím, že by bylo přesnější, že nás vtahovali do inscenace, nejen tím, že jsme spolu s hrdiny fyzicky putovali krajinou na točně, ale tím jak nám postupně, po kapkách předkládali postavy k nahlédnutí ve stále hlubších a ostřejších konturách. A nejen herci s myslím sáhli až na dno, prožitek byl silný i na straně diváka.

Skládanka včerejška byla opravdu pestrá a po díle, které mne hluboce zasáhlo svou mnohavrstevnatostí přišla Šakalí léta. Všichni jsme si to užili, odnesli jsme si to, co jsme od toho očekávali a musím přiznat, že jsem večer zakončila takhle, hned se mi lépe usínalo. Navíc hudební a taneční složka byla perfektně zvládnutá, no a to ostatní ... bylo taky fajn. Jsme přece v Hronově a užíváme si to.

Teď jsem si uvědomila, že jsem v neděli viděla hned dvě divadelní představení podle filmové předlohy. Jde samozřejmě o zcela odlišné žánry, ale bylo možné se podívat jak různě lze k tomu přistoupit, zda se pokusit zahrát film nebo divadlo.

Alice Formánková